

sygn. akt III K 127/13

WYROK ŁĄCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 września 2013 r.

Sąd Okręgowy w Białymstoku III Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSO Mariusz Kurowski

Protokolant: Monika Krajewska

w obecności prokuratora: Haliny Dyszlatys

po rozpoznaniu dnia 18.09.2013 r. sprawy

P. W., ur. (...) w H., syna A. i D. z d. J.

Skazanego prawomocnymi wyrokami:

I. Sądu Rejonowego w Bielsku Podlaskim z dnia 31 sierpnia 2009 r. w sprawie **sygn. akt II K 146/09** za popełnionych siedem przestępstw:

1) cztery czyny popełnione w dniu 30.11.2008 r. – a) z art. 280 § 1 k.k. na karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności; b) z art. 289 § 2 k.k. na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności; c) z art. 278 § 1 k.k. na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności d) z art. 178a § 1 k.k. na karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności oraz

2) pięć czynów popełnionych w dniu 19 października 2009r. – a) trzy przestępstwa z art. 245 k.k., gdzie na podstawie art. 245 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. wymierzono karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności; b) z art. 278 § 1 k.k. na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz c) z art. 191 § 1 k.k. na karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności;

na podstawie art. 91 § 2 k.k. orzeczono łączną karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności; na podstawie art. 42 § 2 k.k. orzeczono zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 1 (jednego) roku; na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej łącznej kary pozbawienia wolności zaliczono okres rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 30.11.2008 r. do dnia 02.12.2008 r. i od dnia 12.06.2009r. do dnia 31.08.2009r.; na podstawie art. 415 § 1 k.p.k. zasądzono od skazanego na rzecz dwóch pokrzywdzonych odszkodowania oraz rozstrzygnięto o kosztach sądowych.

II. Sądu Rejonowego w Bielsku Podlaskim z dnia 28 listopada 2011 r. w sprawie **sygn. akt VII K 534/11** za dwa przestępstwa popełnione w dniu 11.02.2011r.:

1) przestępstwo z art. 216 § 1 k.k. w zw. z art. 57a § 1 k.k., gdzie na podstawie art. 216 § 1 k.k. w zw. z art. 57a § 1 k.k. w zw. z art. 34 § 1 i 2 k.k. w zw. z art. 35 § 1 k.k. wymierzono karę 3 (trzech) miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 (trzydziestu) godzin w stosunku miesięcznym oraz

2) przestępstwo z art. 157 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 57a § 1 k.k., gdzie na podstawie art. 157 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 57a § 1 k.k. w zw. z art. 34 § 1 i 2 k.k. w zw. z art. 35 § 1 k.k. wymierzono karę 5 (pięciu) miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 (trzydziestu) godzin w stosunku miesięcznym;

na podstawie art. 85 k.k., art. 86 § 1 i 3 k.k. orzeczono łączną karę 6 (sześciu) miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 (trzydziestu) godzin

w stosunku miesięcznym; na podstawie art. 57a § 2 k.k. orzeczono na rzecz pokrzywdzonego nawiazkę; rozstrzygnięto o dowodach rzeczowych oraz kosztach sądowych.

III. Sądu Rejonowego w Bielsku Podlaskim z dnia 19 stycznia 2012 r. w sprawie **sygn. akt. VII K 526/11** za trzy przestępstwa:

1) dwa przestępstwa popełnione w okresie od dnia 15.07.2011r. do dnia 28.07.2011 r. z art. 279 § 1 k.k. w zb. z art. 288 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., gdzie na podstawie art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. wymierzono za nie karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz

2) przestępstwo popełnione w dniu 9.08.2011 r. z art. 178a § 4 k.k., gdzie na podstawie tego przepisu wymierzono karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

na podstawie art. 85 k.k., art. 86 § 1 k.k. i art. 91 § 2 k.k. orzeczono łączną karę 1 (jednego) roku i 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności i na podstawie art. 69 § 1, 2 i 4 k. k., art. 70 § 1 pkt 1 k.k., art. 72 § 1 pkt 5 k.k. jej wykonanie warunkowo zawieszono na okres próby wynoszący 4 (cztery) lata zobowiązując do powstrzymania się od nadużywania alkoholu i na podstawie art. 73 § 1 k.k. oddano pod dozór kuratora; na podstawie art. 42 § 2 k.k. orzeczono zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres 2 (dwóch) lat; na podstawie art. 415 § 5 k.p.k. zasądzono na rzecz dwóch pokrzywdzonych odszkodowanie; rozstrzygnięto o dowodach rzeczowych oraz kosztach sądowych.

IV. Sądu Rejonowego w Bielsku Podlaskim z dnia 14 czerwca 2012 r. w sprawie **sygn. akt. VII K 727/11** za pięć przestępstw:

1) cztery przestępstwa z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełnione odpowiednio: a) w okresie od dnia 14.03.2011 r. do dnia 27.03.2011 r. b) na początku kwietnia 2011 r. c) w połowie maja 2011 r. d) pod koniec czerwca 2011 r., gdzie na podstawie art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. wymierzono za nie karę 9 (dziewięciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz

2) przestępstwo popełnione w okresie od dnia 3 .09.2011r. do dnia 09.09.2011 r. z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., gdzie na podstawie art. 279 § 1 k.k. wymierzono karę 1 (jednego) roku i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności;

na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. orzeczono łączną karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności; na podstawie art. 46 § 1 k.k. orzeczono obowiązek naprawienia szkody na rzecz dwóch pokrzywdzonych, rozstrzygnięto o kosztach sądowych;

który to wyrok został zmieniony wyrokiem Sądu Okręgowego w Białymstoku z dnia 13.11.2012 r. sygn. akt. VIII Ka 683/12 poprzez przyjęcie za podstawę ww. kary łącznej dyspozycji art. 86 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 2 k.k.; na podstawie art. 440 k.p.k. zmieniono wysokość naprawienia szkody wobec jednego z pokrzywdzonych, w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymano mocy, rozstrzygnięto o kosztach sądowych.

V. Sądu Okręgowego w Białymstoku z dnia 3 października 2012 r. w sprawie **sygn. akt III K 19/12** za dwa przestępstwa:

1) przestępstwo popełnione w dniu 11.11.2011 r. z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 280 § 2 k.k. w zb. z art. 157 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., gdzie na podstawie art. 14 § 1 k.k. w zw. z art. 280 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. wymierzono karę 3 (trzech) lat pozbawienia wolności oraz

2) przestępstwo popełnione w okresie od 9.11.2011 r. do dnia 10.11.2011 r. z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k., art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., gdzie na podstawie art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. wymierzono karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

na podstawie art. 85 § 1 k.k., art. 86 § 1 k.k. orzeczono łączną karę 3 (trzech) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności; na podstawie art. 415 § 3 k.p.k. pozostawiono powództwo cywilne bez rozpoznania; rozstrzygnięto o kosztach sądowych;

który to wyrok został zmieniony wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 31.10.2013 r. sygn. akt. II AKa 256/12 w ten sposób, iż wyeliminowano z opisu czynu znamię ”doprowadzenia pokrzywdzonego do bezbronności” jak też wyeliminowano z podstawy wymiaru kary z pkt 1) art. 64 § 1 k.k.; w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymano w mocy, rozstrzygnięto o kosztach sądowych.

I. Na podstawie art. 91 § 2 k.k. w zw. z art. 86 § 1 k.k. w zw. z art. 87 k.k. w zw. z art. 89 § 1a k.k. łączy kary ograniczenia wolności orzeczone wyrokiem opisanym w punkcie II, (sygn. akt. VII K 534/11) z karami pozbawienia wolności orzeczonymi wyrokami opisanymi w punktach III (sygn. akt. VII K 526/11), IV (sygn. akt. VII K 727/11) i V (sygn. akt III K 19/12) i orzeka wobec skazanego P. W. łączną karę 5 (pięciu) lat i 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności.

II. W pozostałej części wyroki opisane w punktach II, III, IV i V pozostawia do odrębnego wykonania.

III. Na podstawie art. 577 k.p.k. zalicza skazanemu P. W. na poczet kary łącznej orzeczonej w pkt I sentencji okres rzeczywistego pozbawienia wolności ze sprawy III K 19/12 Sądu Okręgowego w Białymstoku od dnia 11 listopada 2011r. do dnia 21 marca 2012r. oraz okresy dotychczas odbytych kar ze spraw podlegających łączeniu.

IV. Na podstawie art. 572 k.p.k. postępowanie w zakresie połączenia kar orzeczonych wyrokiem opisanym w punkcie I umarza. Kosztami procesu w tej części obciąża Skarb Państwa.

V. Zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. Z. K. wynagrodzenie za obronę z urzędu w kwocie 147,60 (stu czterdziestu siedmiu 60/100) złotych, w tym podatek VAT w kwocie 27,60 zł

VI. Zwalnia skazanego od ponoszenia pozostałych kosztów sądowych.

Sygn. akt III K 127/13

UZASADNIENIE

P. W. w dniu 15 lipca 2013 r. złożył wniosek o wydanie wyroku łącznego obejmującego wszystkie jego dotychczasowe skazania. W swym piśmie podniósł, iż każdy skazany dąży do jak najszybszego odzyskania wolności co w jego ocenie uzasadnia owe żądanie.

W toku rozprawy obrońca doprecyzował wniosek skazanego wskazując, iż wnosi o połączenie kar orzeczonych wyrokami Sądu Rejonowego w Bielsku Podlaskim o sygn. akt VII K 534/11, VII K. 526/11 VII K 727/11 z karami orzeczonymi wyrokiem Sądu Okręgowego w Białymstoku w sprawie o sygn. akt III 19/12 – na zasadzie pełnej absorpcji. Jednocześnie też obrońca wniósł o umorzenie postępowania w zakresie połączenia kary orzeczonej przez Sąd Rejonowy w Bielsku Podlaskim w sprawie o sygn. akt II K 146/09

Sąd ustalił, iż P. W. został skazany czterema prawomocnymi wyrokami Sądu Rejonowego w Bielsku Podlaskim:

I. z dnia 31 sierpnia 2009 r. w sprawie **sygn. akt II K 146/09** za popełnionych siedem przestępstw:

1) cztery czyny popełnione w dniu 30.11.2008 r. – a) z art. 280 § 1 k.k. na karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności; b) z art. 289 § 2 k.k. na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności; c) z art. 278 § 1 k.k. na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności d) z art. 178a § 1 k.k. na karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności oraz

2) pięć czynów popełnionych w dniu 19 października 2009r. – a) trzy przestępstwa z art. 245 k.k., gdzie na podstawie art. 245 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. wymierzono karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności; b) z art. 278 § 1 k.k.

na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz c) z art. 191 § 1 k.k. na karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności;

na podstawie art. 91 § 2 k.k. orzeczono łączną karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności; na podstawie art. 42 § 2 k.k. orzeczono zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 1 (jednego) roku; na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej łącznej kary pozbawienia wolności zaliczono okres rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 30.11.2008 r. do dnia 02.12.2008 r. i od dnia 12.06.2009r. do dnia 31.08.2009r.; na podstawie art. 415 § 1 k.p.k. zasądzono od skazanego na rzecz dwóch pokrzywdzonych odszkodowania oraz rozstrzygnięto o kosztach sądowych.

II. z dnia 28 listopada 2011 r. w sprawie **sygn. akt VII K 534/11** za dwa przestępstwa popełnione w dniu 11.02.2011r:

1) przestępstwo z art. 216 § 1 k.k. w zw. z art. 57a § 1 k.k., gdzie na podstawie art. 216 § 1 k.k. w zw. z art. 57a § 1 k.k. w zw. z art. 34 § 1 i 2 k.k. w zw. z art. 35 § 1 k.k. wymierzono karę 3 (trzech) miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 (trzydziestu) godzin w stosunku miesięcznym oraz

2) przestępstwo z art. 157 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 57a § 1 k.k., gdzie na podstawie art. 157 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 57a § 1 k.k. w zw. z art. 34 § 1 i 2 k.k. w zw. z art. 35 § 1 k.k. wymierzono karę 5 (pięciu) miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 (trzydziestu) godzin w stosunku miesięcznym;

na podstawie art. 85 k.k., art. 86 § 1 i 3 k.k. orzeczono łączną karę 6 (sześciu) miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 (trzydziestu) godzin w stosunku miesięcznym; na podstawie art. 57a § 2 k.k. orzeczono na rzecz pokrzywdzonego nawiązkę; rozstrzygnięto o dowodach rzeczowych oraz kosztach sądowych.

III. z dnia 19 stycznia 2012 r. w sprawie **sygn. akt. VII K 526/11** za trzy przestępstwa:

1) dwa przestępstwa popełnione w okresie od dnia 15.07.2011r. do dnia 28.07.2011 r. z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 288 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., gdzie na podstawie art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. wymierzono za nie karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz

2) przestępstwo popełnione w dniu 9.08.2011 r. z art. 178a § 4 k.k., gdzie na podstawie tego przepisu wymierzono karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

na podstawie art. 85 k.k., art. 86 § 1 k.k. i art. 91 § 2 k.k. orzeczono łączną karę 1 (jednego) roku i 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności i na podstawie art. 69 § 1, 2 i 4 k. k., art. 70 § 1 pkt 1 k.k., art. 72 § 1 pkt 5 k.k. jej wykonanie warunkowo zawieszono na okres próby wynoszący 4 (cztery) lata zobowiązując do powstrzymania się od nadużywania alkoholu i na podstawie art. 73 § 1 k.k. oddano pod dozór kuratora; na podstawie art. 42 § 2 k.k. orzeczono zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres 2 (dwóch) lat; na podstawie art. 415 § 5 k.p.k. zasądzono na rzecz dwóch pokrzywdzonych odszkodowanie; rozstrzygnięto o dowodach rzeczowych oraz kosztach sądowych.

IV. z dnia 14 czerwca 2012 r. w sprawie **sygn. akt. VII K 727/11** za pięć przestępstw:

1) cztery przestępstwa z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełnione odpowiednio: a) w okresie od dnia 14.03.2011 r. do dnia 27.03.2011 r. b) na początku kwietnia 2011 r. c) w połowie maja 2011 r. d) pod koniec czerwca 2011 r., gdzie na podstawie art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. wymierzono za nie karę 9 (dziewięciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz

2) przestępstwo popełnione w okresie od dnia 3.09.2011r. do dnia 09.09.2011 r. z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., gdzie na podstawie art. 279 § 1 k.k. wymierzono karę 1 (jednego) roku i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności;

na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. orzeczono łączną karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności; na podstawie art. 46 § 1 k.k. orzeczono obowiązek naprawienia szkody na rzecz dwóch pokrzywdzonych, rozstrzygnięto o kosztach sądowych;

który to wyrok został zmieniony wyrokiem Sądu Okręgowego w Białymstoku z dnia 13.11.2012 r. sygn. akt. VIII Ka 683/12 poprzez przyjęcie za podstawę ww. kary łącznej dyspozycji art. 86 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 2 k.k.; na podstawie art. 440 k.p.k. zmieniono wysokość naprawienia szkody wobec jednego z pokrzywdzonych, w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymano mocy, rozstrzygnięto o kosztach sądowych.

jak też wyrokiem Sądu Okręgowego w Białymstoku:

V. z dnia 3 października 2012 r. w sprawie **sygn. akt III K 19/12** za dwa przestępstwa:

1) przestępstwo popełnione w dniu 11.11.2011 r. z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 280 § 2 k.k. w zb. z art. 157 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., gdzie na podstawie art. 14 § 1 k.k. w zw. z art. 280 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. wymierzono karę 3 (trzech) lat pozbawienia wolności oraz

2) przestępstwo popełnione w okresie od 9.11.2011 r. do dnia 10.11.2011 r. z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k., art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., gdzie na podstawie art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. wymierzono karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

na podstawie art. 85 § 1 k.k., art. 86 § 1 k.k. orzeczono łączną karę 3 (trzech) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności; na podstawie art. 415 § 3 k.p.k. pozostawiono powództwo cywilne bez rozpoznania; rozstrzygnięto o kosztach sądowych;

który to wyrok został zmieniony wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 31.10.2013 r. sygn. akt. II AKa 256/12 w ten sposób, iż wyeliminowano z opisu czynu znamię "doprowadzenia pokrzywdzonego do bezbronności" jak też wyeliminowano z podstawy wymiaru kary z pkt 1) art. 64 § 1 k.k.; w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymano w mocy, rozstrzygnięto o kosztach sądowych.

Sąd zważył, co następuje:

Na aprobatę co do zasady zasługuje wniosek obrońcy skazanego, natomiast żądanie P. W. co do połączenia wszelkich orzeczonych wobec jego osoby karnie może zostać uwzględnione.

Zgodnie z treścią art. 569 § 1 k.p.k. wyrok łączny wydaje się, jeżeli zachodzą warunki do wymierzenia kary łącznej określone w art. 85 k.k. Z kolei ten ostatni przepis stanowi, iż Sąd wymierza karę łączną, gdy sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw zanim zapadł pierwszy, chociażby nieprawomocny wyrok skazujący za którekolwiek z tych przestępstw.

W świetle mającej moc zasady prawnej uchwały 7 sędziów Sądu Najwyższego z dnia 25 lutego 2005 r. (I KZP 36/04, OSNKW 2005/2 poz. 13) podstawą doboru kar podlegających łączeniu jest data wydania „pierwszego chronologicznie wyroku, który zapadł przed popełnieniem przez sprawcę kolejnego (kolejnych) przestępstw.”

Analizując zatem skazania P. W. wskazać należy, iż pierwszy wyrok wobec jego osoby wydał Sąd Rejonowy w Bielsku Podlaskim w sprawie o sygn. akt II K 146/09 i nastąpiło to w dniu 31.08.2009 r. Natomiast wszystkich pozostałych przestępstw skazany dopuścił się na przestrzeni 2011 roku. Tym samym stwierdzić należało, iż nie został spełniony wyżej opisany, podstawowy warunek z art. 85 k.k. umożliwiający połączenie kar wymierzonych pierwszym wyrokiem z później orzeczonymi karami. Z tego też względu, w oparciu o art. 572 k.p.k. postępowanie w zakresie połączenia kar orzeczonych w sprawie II K 146/09 Sądu Rejonowego w Bielsku Podlaskim z pozostałymi wymierzonymi P. W. w oparciu o art. 572 k.p.k. zostało umorzone. Notabene jest to zgodne z wnioskiem jego obrońcy.

Natomiast przyjmując wyżej opisane kryterium należało stwierdzić, iż zachodzą warunki do połączenia kar orzeczonych wyrokami jednostkowymi i wymierzenia kary łącznej co do orzeczeń opisanych w pkt. II, III, IV i V komparacji wyroku. Przypisane skazanemu kolejnymi wyrokami czyny nastąpiły odpowiednio: 11.02.2011r (wyrok w sprawie sygn. akt VII K 526/11); w okresie 15.07.2011 r. - 28.07.2011 r. i w dniu 9.08.2011 r. (wyrok w sprawie o sygn. akt VII K 526/11); w okresie od 14.03.2011 r. do 27.03. 2011 r. i na początku miesiąca kwietnia 2011 r. oraz w połowie miesiąca maja 2011 r. jak też pod koniec miesiąca czerwca 2011 r., a także w okresie od 3.09. 2011 r. do 09.09. 2011 r. (wyrok w sprawie o sygn. akt VII K 727/11) oraz w dniach 11.11.2011 r. i 9-10. 11.2011 r. (wyrok w sprawie III K 19/12). Natomiast chronologicznie pierwszy z tej grupy, nieprawomocny wyrok został ogłoszony w dniu 28.11.2011 r. w sprawie VII K 526/11 Sądu Rejonowego w Bielsku Podlaskim, a zatem już po popełnieniu wszystkich tych przestępstw. Tak więc w powyższym zakresie zaistniała dodatnia przesłanka wskazana w art. 85 k.k.

Przepis art. 86 § 1 k.k. stanowi, iż karę łączną wymierza się w granicach od najwyższej kary jednostkowej do sumy kar jednostkowych, z tym zastrzeżeniem, iż tak wymierzona kara nie może przekroczyć maksymalnej granicy przewidzianej w tym przepisie dla kar poszczególnych rodzajów.

Z kolei treść art. 87 k.k. ujawnia, iż istnieje możliwość (a zatem i konieczność w wypadku zaistnienia takiej sytuacji procesowej) połączenia kary pozbawienia wolności z karą ograniczenia wolności, przy czym miesiąc ograniczenia wolności przelicza się na 15 dni kary pozbawienia wolności.

Wymierzając zatem karę łączną Sąd mógł orzec w granicach od najwyższej z kar wymierzonych, czyli od 3 lat pozbawienia wolności do sumy kar podlegających łączeniu tj. do 10 lat i 9 miesięcy (w tym 4 miesiące wynikające z przeliczenia kary ograniczenia wolności na pozbawienie wolności), jako maksymalnej granicy przewidzianej w tym przepisie dla kar poszczególnych rodzajów.

Określając wysokość kary łącznej Sąd nie brał pod uwagę okoliczności przyjętych za podstawę wymiaru kar za poszczególne przestępstwa - stopnia społecznej szkodliwości poszczególnych czynów jak również ówczesnego stopnia winy skazanego, gdyż te zostały już wzięte pod uwagę przy wymiarze poszczególnych kar za czyny jednostkowe podlegające łączeniu. Wymierzając karę łączną Sąd miał zatem na uwadze całokształt przestępczej działalności P. W. w kontekście celów zapobiegawczych i wychowawczych, jakie kara powinna spełniać w zakresie prewencji indywidualnej i generalnej jak też ustalenia w zakresie związku podmiotowo – przedmiotowego pomiędzy kolejnymi przestępstwami, za które został on skazany.

W tych okolicznościach, na wysokość wymierzonej kary łącznej miał istotny wpływ stosunkowo bliski ww. związek podmiotowo – przedmiotowy pomiędzy czynami zabronionymi. Świadczy o nim przede wszystkim niedługi okres pomiędzy popełnieniem przestępstw jak i charakter dóbr, na które skazany dokonał zamachu. P. W. dopuścił się w okresie dziewięciu miesięcy szeregu przestępstw. Zaznaczenia jednakże wymaga, że prócz pierwszych dwóch czynów, za które został skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Bielsku Podlaskim w sprawie sygn. akt VII K 534/11 i których dopuścił się w lutym 2011 r. pozostałe przestępstwa zostały popełnione w zaledwie czteromiesięcznym okresie. I co ważniejsze, czyny te (prócz jednego, godzącego w bezpieczeństwo w komunikacji) należy uznać za podobne skoro zostały one popełnione z chęci osiągnięcia korzyści majątkowej. Z tym tylko, że w jednym przypadku w zbiegu z przepisem, którego przedmiotem ochrony jest zdrowie człowieka. Natomiast wspomniane dwa pierwsze przestępstwa godziły w cześć ludzką i zdrowie.

Zaznaczenia też wymaga bardzo młody wiek P. W. oraz ilość i sposób popełnionych przestępstw, które w tym przypadku przekonują o lekceważeniu i pogardzie skazanego do norm prawnych stojących na straży osobistych i majątkowych dóbr indywidualnych, a także o zupełnym braku podporządkowania się porządkowi społecznemu.

Powyższe wnioski wspiera opinia z zakładu karnego (k. 37v). Wynika z niej, iż P. W. podchodzi bezrefleksyjnie i bezkrytycznie do popełnionych przestępstw. Skazany nie ubiegał się o zatrudnienie, nie wyraził zgody na odbywanie kary w systemie programowego oddziaływania. Jedynym zaś pozytywnym elementem jego zachowania w izolacji są

trzy regulaminowe nagrody. Tym niemniej nie sposób nie zauważyć, iż był on w tym czasie również dwukrotnie karany w tym trybie.

W tych zatem okolicznościach należy kategorycznie stwierdzić, iż resocjalizacja oraz przemiana wewnętrzna P. W., która co do zasady jest skomplikowanym i wymagającym czasu procesem, jest obecnie na wstępnym etapie. Stwierdzenie to wymusza kolejne, mianowicie, iż w tych okolicznościach resocjalizacja ta niewątpliwie wymaga odpowiedniej ilości czasu oraz odbycia przynajmniej części kary. To ostatecznie skutkowało przyjęciem metody mieszanej zastosowanej przy połączeniu kar i jej ostatecznym wymiarem.

Należy bowiem zauważyć, że przy orzekaniu wyroku łącznego Sąd może zastosować trzy metody. Pierwszą z nich jest oparcie się na zasadzie kumulacji, a zatem prostym dodaniu wysokości kar jednostkowych i orzeczenie kary łącznej stanowiącej ich sumę. Ten sposób miarkowania kary winien być stosowany jedynie do sprawców, co do których nie ma żadnej pozytywnej prognozy, są całkowicie zdeprawowani i brak jest podstaw do stosowania instytucji ułatwiających im zakończenie kary, zaś pomiędzy popełnionymi przez nich przestępstwami brak jest związku podmiotowo - przedmiotowego. Drugą metodą jest absorpcja, która polega na wymierzeniu kary w najniższym możliwym rozmiarze, tj. pochłonięcia kar w niższych rozmiarach przez najsurowszą. Niewątpliwie ten rodzaj łączenia kar można stosować do najlepiej ocenianych sprawców, których przebieg resocjalizacji jest dalece zaawansowany a nadto gdy czyny przez nich popełnione cechuje bardzo bliski związek.

W ocenie Sądu istniejący między przestępstwami wyżej opisany związek podmiotowo – przedmiotowy wyklucza możliwość zastosowania zasady kumulacji. Z kolei względy prewencyjne kategorycznie sprzeciwiają się zastosowaniu zasady absorpcji. Dodać już tylko należy, że obie te metody wymierzania kary łącznej winny mieć zastosowanie wyłącznie w skrajnych wypadkach, który w niniejszej sprawie nie zachodzi.

W tej sytuacji swoje rozstrzygnięcie Sąd oparł na zasadzie mieszanej, ukierunkowanej na absorpcję. Oznacza to, że mocniej zaakcentowano pochłonięcie kar jednostkowych aniżeli ich kumulację. Zastosowana metoda wymiaru kary łącznej pozwala uniknąć konsekwencji w postaci kumulacji dolegliwości wynikającej z orzeczonych kar jednostkowych, a tym samym naruszenia zasady racjonalności wymiaru kary i zasady humanitaryzmu stosowania kar i środków karnych, do czego prowadzi oparcie wymiaru kary łącznej na dyrektywie kumulacji. Z drugiej strony wybrana przez Sąd metoda pozwala również uniknąć nieuzasadnionego premiowania sprawcy popełniającego wiele przestępstw, do czego prowadzi zasada absorpcji oznaczająca w istocie wymiar kary za jedno z pozostających w zbiegu przestępstw oraz praktyczną bezkarność w zakresie pozostałych.

Reasumując połączenie kar jednostkowych wskazanych w punktach II, III, IV i V komparycji skutkowało wymierzeniem kary 5 lat i 4 miesięcy pozbawienia wolności. W ocenie Sądu tak ukształtowana kara będzie adekwatną do niewielkiego, by nie powiedzieć minimalnego stopnia resocjalizacji P. W., związku podmiotowo – przedmiotowego pomiędzy popełnionymi przestępstwami ocenionego jako dość bliski, jak też spełni swą funkcję prewencyjną w odniesieniu do tego konkretnego sprawcy i w społeczeństwie. Ponadto, w niniejszej sprawie wymiar orzeczonej kary łącznej wiąże się także z realnym oddziaływaniem wychowawczym wobec skazanego. Wymierzona kara poprzez swoją dolegliwość ma uświadomić P. W. stopień naganności popełnionych czynów oraz fakt obowiązywania określonych wartości społecznych.

Wskazać w tym miejscu wypada, iż jako podstawę prawną wymierzenia kary łącznej powołano art.91 § 2 k.k. w zw. z art. art. 86 § 1 k.k. w zw. z art. 87 k.k. w zw. z art. 89 § 1 k.k. Ten pierwszy przepis został wskazany z uwagi na fakt, iż w sprawach VII K 526/11 i VII K 727/11 Sądu Rejonowego w Bielsku Podlaskim P. W. został skazany za ciąg przestępstw. Natomiast powołanie w tych okolicznościach dyspozycji art. 86 § 1 k.k. znajduje uzasadnienie jeśli się weźmie pod uwagę, że to właśnie w tym przepisie doprecyzowane są ustawowe granice kary łącznej, a brak jest takiego uregulowanie w pierwszym ze wspomnianych przepisów. Jednocześnie też niezbędnym było powołanie art. 87 k.k. skoro połączono kary ograniczenia wolności z karami pozbawienia wolności. Podnieść też należy, iż w niniejszej sprawie została połączona kara pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania (orzeczona w sprawie VII K 526/11) z karami bezwzględными. Nie dopatrując się możliwości orzeczenia kary wolnościowej – choćby

z uwagi na wysokość orzeczonej kary łącznej, Sąd połączył tę karę uznając za konieczne powołanie przepisu art. 89 § 1 a k.k., który został wprowadzony do kodeksu karnego przed popełnieniem przez skazanego przestępstw, za które wymierzono kary będące przedmiotem niniejszego postępowania. Przypomnienia już tylko wymaga, iż treść art. 570 k.p.k. nie pozostawia cienia wątpliwości, że wydanie wyroku łącznego nie jest prawem, a obowiązkiem Sądu. Będąc związanym dyrektywami tego przepisu Sąd miał więc obowiązek objąć węzłem kary łącznej wszystkie możliwe do objęcia kary jednostkowe, a więc i kary orzeczone w sprawie VII K 526/11 Sądu Rejonowego w Bielsku Podlaskim.

W pozostałej części wyroki, których kary zostały połączone węzłem kary łącznej pozostawiono do odrębnego wykonania.

Na podstawie art. 577 k.p.k. zaliczono skazanemu na poczet orzeczonej kary łącznej okres rzeczywistego pozbawienia wolności ze sprawy III K 19/12 Sądu Okręgowego w Białymstoku od dnia 11 listopada 2011r. do dnia 21 marca 2012r. oraz okresy dotychczas odbytych kar ze spraw podlegających łączeniu.

Zasądzono od Skarbu Państwa na rzecz adw. Z. K. wynagrodzenie za obronę z urzędu w kwocie 147,60 uznając, iż taka jego wysokość jest adekwatna do nakładu pracy obrońcy oraz zgodna z

Mając na uwadze znikome możliwości płatnicze skazanego, Sąd na zasadzie art. 624 k.p.k. zwolnił go od ponoszenia wydatków związanych z wydaniem wyroku łącznego, zaś w zakresie, w jakim postępowanie zostało umorzone kosztami procesu obciążono Skarb Państwa zgodnie z regułą art. 632 pkt 2 k.p.k.